

Autor koláže: Pan B

Upozornění: 8. Milkovické hudební soustředění! CD Vyjde už příští týden?

Kalindář

- 18.2. se koná koncert HLINÍKOVÝCH LOPATEK DĚDEČKA PIPÝNA. Kde: Sběrné suroviny (Krymská 2, P-10), start: 19:00, vstup: do klobouku.
- 18.2. **Fíkovy 50**. Vystoupí: V.T. MARVIN, Tři ČUTORY, P.S. a překvápko. Kde: Dejvická Nádražka (Václavkova 1,P 6) , start: 16h, vstup: dobrovolný.
- 24.2. se koná akce: **Kolemjoucí + support No Resolution**. Kde: Sběrné suroviny (Krymská 2, P-10), start: 19:00, vstup: zatajen.
- 25.2. se koná **Rappová balada na kyselou píču tvojí mámy vol. II**. Vystoupí: EDOSHŮV KUR-NÍK, NÁSLINÍK, CREEPDANCE CLEARWATER REVIVAL, POLYMORF. Kde: Bar Barré (Veletržní 561/55, P-7), start: 18:00, vstup: do klobouku.
- 18.3. se koná akce **Vítání jara vol. 10**. Vystoupí: HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA, ROZHUDA a další. Kde: Ojai (Místecká 366, Praha Letňany), kdy: 18:00, vstup: 40,- s maskou, 80,- bez masky.

VYTISKNI SI NÁJEZD A PAK HO NĚKOMU DEJ.

15.2. JIŘINA, JORGA

Přejeme vše nejlepší!
Když slaví Jiřina,
nehřeje jen peřina.
Jorga je tu taky,
chlastu všude mraky.

Bude v Praze 30 dní nasněženo?

Referenční bod - Letenské sady, musí být sníh nejméně 24 hodin.

Počet zásněžných dní: **32** (ke dni 5.2.2017)

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- **Ld@ & HovAdoO: Přízraky Nonetské** (A5, 128 str.) cena 100 Kč
- **FIKUS: Fikusoidy** (A5, 78 str.) cena: 100 Kč
- **THOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
- **JIŘÍ „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárný Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč

K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz, či e-mailem: najezd@gmail.com.

Divadlo Bohém (ochotnické autorské divadlo) vyhláší konkurz na herce, muzikanty a kreativní lidi obecně! Hledáme lidi, kteří si chtějí zkusit zahrát na prknech, co znamenají svět a přitom nemusí mít zkušenosti – stačí odvaha a nebát se mluvit nahlas. Dále uvítáme i hudebně nadané lidi s jakýmikoli nástroji a také uvítáme technicky nadané lidi a lidi kreativní – výtvarně nadané.

Zkoušky: každé úterý od 18:00, čtvrtek od 19:00
Adresa : Zvoňarova 6, Praha 3 - Žižkov; zvonek ČSDZ

739 565 515 – Zuzana Krausová
731 621 128 – Anton Čamaj
E-mail : d.bohem@centrum.cz
fb Autorské divadlo Bohém

ZPĚT

„Za pět hodin...“, řekl si spíš pro sebe než nahlas. Odepnul náramkové hodinky, schoval si je do kapsy a do poloviny předloktí vyhrnul rukávy od košile. Doma mu přišla bílá, tady se při umělém světle tvářila světlezeleně. Nesmí na to zapomenout a před proslovem na vernisáži se dát opět do pořádku. A bude si hlídat čas, aby nenudil už tak dost znuděné účastníky a hlídat si postoj, aby nevypadal na fotkách jako pitomec a hlídat si výraz, aby si citliví umělci nemysleli, že snad není dostatečně nadšen jejich tvorbou.

„Tagže sme tu, šéfe“. Dvoje montérky, plnovousy a na zádech logo. Poslední obraz. Nijak velký, ale dostává se mu zvláštního zacházení a bude viset na neobvyklém místě. Pár metrů nad zemí a k němu od balkonu uvnitř galerie povede skleněná lávka. Kdo si bude chtít prohlédnout tuhle instalaci nazvanou „Zpět“ od jakéhosi holandského Petrse s nevyslovitelným příjmením, který zatím jinak nic oslnivého nevytvořil, bude muset udělat tři čtyři kroky nad prostorem, křečovitě se držet tenkého provazu a poté se v úžasu s pohledem nasměrovaným dolů ponořit do mořské vody. Tak mu to alespoň připadalo, když obraz uviděl poprvé. Naprosto uchvácen se tehdy v rozlišení, co obrazovka pracovního počítače dovolila, do onoho díla doslova potápěl. Námět byl přitom dost banální: v jakési rosolovité vodě plula lidská paže. Zřejmě mužská, podle manžety od košile, která začínala na předloktí a dávala tušit zbytek těla. Od prstů odcházely nepatrné bubliny vzduchu. Vysoko nad tím vším v zelenomodrém vlnění probleskovalo světlo hladiny. Ten pohled mu vzdáleně něco připomínal, snad nějakou podmořskou fotografii nebo scénu z filmu...

Petrův obraz právě opouští dřevěnou krabici, po zemi se sypou kuličky polystyrenu a šustí fólie. Uviděl ho a začal zrychleně dýchat. Kývl

na kurátorku výstavy, jakože: „to je ono, konečně je to tady...“ Žena naznačila, že přijde za pár minut. Po montérkách ani stopy. Zůstal sám ve výstavní hale. On a obraz. Opřený o zeď zdálky vypadal téměř obyčejně. Neškodně. Pocítil však slabý elektrický výboj, který mu přeběhl přes páteř. Nervózně si zbytečným pohybem znovu povyhrnul rukávy a přibližoval se. Hustá zelenomodrá tekutina všech odstínů v černém rámu, živá, přelévající se, snad i trochu syčivá. U spodního okraje pak levitující ruka. Klekl si k obrazu a zkoumal detaily. Točila se mu hlava. Ucítil pach moře a z tváře setřel první kapku. Po chvíli měl mokrá kolena a voda se dál rozlévala po galerii. Fascinovaně bloumal obrazem. Vlny horka střídaly ledové závany. Když se přistihl, jak horečnatě pohybuje rty, rozhodl se utéct. Chtěl vstát, ale příliš se v podřepu předklonil. Ponořil hlavu do vody a při trhavém pohybu mu z náprsní kapsy vypadly hodinky. Rychle se po nich natáhl, převážil se a s nepatrným šplouchnutím se celý potopil. Lekl se a začal s sebou divoce zmlát, marně se pokusil zachytit černého rámu. Ještě nejasně zaslechl hlas kurátorky: „Laskavě tady pořádně vytřete! A do haly potřebuju dva žebříky, za chvíli budeme instalovat ten holandskej obraz.“ Osvětlená hladina byla příliš vysoko. Pomalu klesal, z posledních sil zadržoval dech. Letmo pohlédl na své prsty s bublinami vzduchu a paži bez hodinek s vyhrnutým rukávem nazelenalé košile.

Věnováno zejména paní Tellesové.

Karolina

Oči vidí, uši slyší,
ústa křičí, kolena se krčí,
toto ale frčí.
Svaly budou ve svalové křeči.
Soused volá:
„Čiči, čiči“
Neslyší, je v piči,
za kopcem loví myši.

Josef "Jožin" Fiala

Sic je tomu hadr

Sic je tomu hadr na podlahu
když se kulí oči
ať rozkvete kámen
a vyplodí šťavnatá jablíčka
teď, teď hned dokud to jde
vypláznout jazyk radostí
komu se to povede
teď? Když z oken do duše
vyskakují jen fantastická monstra?
V tenhle všetečný okamžik?

Sic jsou tomu dva hadry na podlahu
když se suší slzy
ať skočím do ohně
a vyskočím mokrej
teď, teď dokud mám dost sil
pak prožiji prožití
a vánoční svátky v relativním klidu
zakousnu se do tvrdého chleba
a praštím se do očí
pro jistotu se nakopnu
a nepromluví se sebou
dřív než to udělá někdo jiný.

V tramvaji
11.10. 2016, Detail

Koncert na Nádražce

11.2. se konalo v Nádražce seskupení kapel, a tím se udál takový koncert pro radost. Na pořadu večera byli: Hirošima band, Černá ruka, Underground-mather. Dorazili jsme, řekněme s předstihem, ale i tak se nedalo kam hnout. Bylo plno. Proto jsme pro přeplněnost lokálu zvolili jiný podnik, kde se dá třeba sednout. Což v katastru Dejvice nebyl až takový problém. Po 9. hodině, na místě určení jsme mystickým způsobem získali zázemí několika stolů, kam se srocovali, nebo poslechnout produkci odcházeli kamarádi a známí. Právě hrála Černá ruka. Celý sound se utápěl v rokenrolu a jeho variacích. Všichni si to užívali. Stálo by za to zapojit do písně i její originální motivaci? Každopádně svižná a valivá hudba bez výrazných změn tóniny se linula sálem po celou dobu, bez žádné možnosti oddechu.

Co se týče ankety: „Myslíte si, jestli Detail je shoegeezer?“ Se nám dostalo jedné odpovědi a to, že: „Detail je existenčně mimo veškeré škatulky.“

Po produkci opravdu poslední písně došlo na duet (s Hirošimou?), který jako přídavek do toval několik minut scény fragmenty písně Muchomůrky bílé, kdy jeden zpívá nahlas a druhý potichu. Byla to docela sranda, kdy se tím vzpomnělo na Mejlu Hlavsu. Vystoupilo uskupení tentokrát pod názvem Underground-mather podle anglického překladu jejich nejzamilovanější čtvrti Podbaba. Zformování v klasickém rockovém uskupení s rytmickou kytarou zpěvačky Máry a kongama navíc. Písničky měly svoji zpěvnou část a improvizaci part, kde kapela dosahovala hudebního, sjíždějího efektu. Pěkně. Ještě okořenit nějakým napětím. Zaznělo pět písní. Vesměs formovány grungovou konstrukcí a stoner-rockových partů. Což je cesta tím správným psychedelickým směrem.

Ku pobavení Nádražky při produkci se hráli jednoaktový divadelní skeč, kdy zpěvačka přerušila právě hrající píseň. Zápletka tato se nesla v tématu: zvuk není „dokonalý“. Po nějaké výměně názorů, vazbení aparatury, doporučení se stáhnout, další výměně názorů se koncert vrátil do normálu.

Místnost sama se tak ale stala svědkem, kdy v přímém přenosu technika ušetřila políček projektu Undergroundmother. Copak nikdo z vás nemá minimálně 5 letou koncertní historii, při níž by nepřišel do styku s takovou technikou? Kdo ještě neví, že kombo je součástí nástroje? Hráť nahlas má svá pravidla. A výčet otázek zahrnujících kvalitu práce zvukaře shrnuji zenovými slovy kamaráda a taktéž zvukaře Jaromíra: „Jak ses naučila hrát, tak ti to zní.“

Závěrečnou rozlučku obstaralo složení zbylých fragmentů Podbabského projektu, které jamovalo na rychlé riffy santanovského soundu. Což byla velmi vydařená produkce - kytarový masakr na závěr.

Krtek